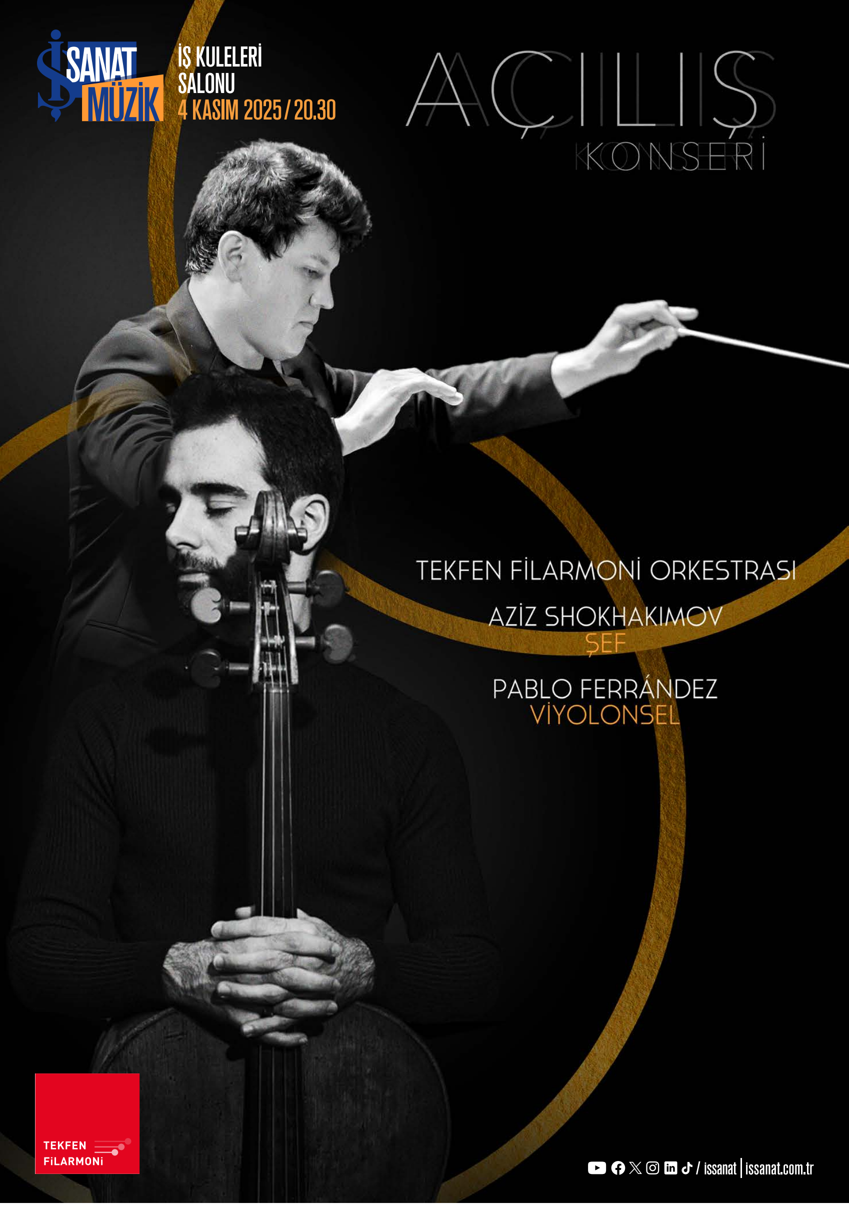

AÇILIŞ KONSERİ

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI
AZİZ SHOKHAKIMOV *şef*
PABLO FERRÁNDEZ *viyolonsel*

PROGRAM

Georges Bizet Carmen Operasından İnterlüdler	**10’**

IV. Perde

II. Perde

III. Perde

I. Perde

Camille Saint-Saëns	**23’**

Viyolonsel Konçertosu No.1, La minör, Op.33

I. Allegro non troppo

II. Allegretto con moto –

III. Tempo I, un peu moins vite – Molto allegro

Ara

Maurice Ravel	**16’**

Daphnis ve Khloé Süiti No.2

Lever du Jour

Pantomime

Danse Générale

Maurice Ravel	**15’**

Vals, M.72

Konser ara dahil yaklaşık 80’ sürer.

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI

Türkiye’nin sayılı özel sanat kurumlarından Tekfen Filarmoni’nin temelleri 1992 yılında, Kurucu Şef Saim Akçıl’ın girişimi ve Tekfen Holding Kurucu ve Onursal Başkanı Ali Nihat Gökyiğit’in desteğiyle “Karadeniz Oda Orkestrası” olarak atıldı. Öncelikle Karadeniz’e kıyısı olan ülkelerin müzisyenlerinden oluşan orkestra, zamanla Hazar ve Akdeniz ülke müzisyenlerini de bünyesine katarak “Üç Denizin Sesi” adıyla çokuluslu ve kültürlerarası bir yapıya kavuştu. Bu genişleme ile Tekfen ailesine katılan Tekfen Filarmoni, 30 yıla yakın bir süredir Türkiye’nin sayılı özel orkestralarından biri olarak Türkiye’nin kültür sanat hayatına katkıda bulunuyor. Tekfen Filarmoni, kuruluşundan bu yana bir senfonik orkestranın klasik repertuvarına ek olarak, temsil ettiği coğrafyanın müziğini ve kendine özgü çalgılarını da sanatsal çizgisinin doğal bir parçası olarak kabul etti.

Kuruluşunun 25. yılında Tekfen Filarmoni, daimi şeflik ve sanat direktörlüğü görevlerini Özbek asıllı genç yetenek Aziz Shokhakimov’a emanet ederek önemli bir değişim ve yenilenme sürecine girdi. Konserlerinde Alban Gerhardt, Alkistis Protopsalti, Anna Smirnova, Behzod Abduraimov, Charlie Siem, Deniz Kozhukhin, İdil Biret, Gülsin Onay, Omar Tomasoni, Pumeza Matshikiza, Rabih Abou-Khalil, Roman Kim, Sergei Nakariakov gibi çok sayıda önemli solisti ağırlayan Tekfen Filarmoni; 2019-2022 yılları arasında İstanbul Müzik Festivali Açılış Orkestrası görevini de büyük bir heyecan ve gururla üstlendi.

AZİZ SHOKHAKIMOV

1988 doğumlu Aziz Shokhakimov, Taşkent’teki Özbek Ulusal Konservatuvarı’nda Profesör Vladimir Neymer’in öğrencisi olarak şeflik öğrenimi gördü. Özbek Ulusal Orkestrası’nı ilk kez yönettikten sonra 2001’de orkestraya yardımcı şef olarak atandı. 2005’te, Özbekistan Devleti tarafından yetenekli genç müzisyenlere verilen Nikhol Ödülü’ne layık görüldü. O zamandan bu yana birçok konserde yönettiği orkestranın halen birinci şefi olarak görev yapan Shokhakimov, opera alanındaki ilk şefliğini de 2002’de Özbekistan’ın Devlet Akademik Tiyatrosu’nda Bizet’nin Carmen operasını yöneterek yaptı.

Aziz Shokhakimov, 2010 yılında Uluslararası Mahler Şeflik Yarışması’nda aldığı ikincilik ödülü ile uluslararası müzik çevrelerinin dikkatini üzerine çekti. Bu başarısını takiben Dresden, Milano, Moskova, Darmstadt ve Bolonya gibi şehirlerde konserler yönetti. ABD’deki ilk konserini Oregon Senfoni Orkestrası ile 2012 yılında veren sanatçı, 2013’te Pasifik Senfoni ve Houston Senfoni Orkestralarını, 2014 yılında da Winnipeg Senfoni Orkestrası’nı yönetti.

2014 yılında Deutsche Oper am Rhein’da ilk temsilini gerçekleştirdikten sonra burada daimi orkestra şefliği pozisyonuna getirilen Aziz Shokhakimov; 2015-2016 sezonunda Aida, Rigoletto, Golden Cockerel, Hoffmann’ın Masalları ve Carmen gibi prodüksiyonları yönetti. 2016 yılından itibaren üç yıl süreyle Milano’daki Verdi Orkestrası’nın konuk şefliğine getirildi. NDR Hamburg, DSO Berlin ve Slovak Filarmoni gibi orkestralarla ilk konserlerini verdi. 2015-2016 sezonunda Frankfurt Radyosu, Stuttgart Radyosu, Monte Carlo, Milano ve Strazburg Orkestralarının şefliğini tekrar üstlendi.

Aziz Shokhakimov, 2016 yılında dünyanın dört bir yanından gelen 65 katılımcının arasından seçilerek Nestlé ve Salzburg Festivali Genç Şefler Ödülü’ne layık görüldü. 2017 yılında Tekfen Filarmoni’nin daimi şefliğini ve sanat direktörlüğünü üstlenen Shokhakimov, aynı zamanda Strazburg Filarmoni Orkestrası’nın müzik ve sanat yönetmenidir.

PABLO FERRÁNDEZ

15. Çaykovski Yarışması'nda aldığı ödülle uluslararası arenada dikkatleri üzerine çeken, SONY Classical'ın anlaşmalı sanatçısı Pablo Ferrández "viyolonselin yeni dehası" ifadesini kullandığı Pablo Ferrández 2021'de yayımlanan ilk albümü Reflections ile prestijli Opus Klasik Ödülü'nün sahibi oldu. Sanatçı 2022 sonbaharında piyasa çıkan ikinci albümünde Anne-Sophie Mutter ile M. Honeck yönetimindeki Çek Filarmonisi eşliğinde Johannes Brahms'ın İkili Konçertosu'nun yanı sıra Mutter ve Lambert Orkis ile Clara Schumann'ın Piyanolu Üçlüsü'nü seslendirdi. Ferrández'in İsveç Oda Orkestrası, Martin Fröst ve Julien Quentin ile kaydettiği, Çaykovski'nin Rococo Çeşitlemeleri'ni de içeren son albümü Moonlight Variations Mayıs 2025'te yayımlandı ve yine övgü dolu yorumlar aldı.

Günümüzün aranılan solistleri arasında yer alan Pablo Ferrández; geçtiğimiz sezonlarda Boston Senfoni, Cleveland Senfoni Orkestrası, Los Angeles Filarmoni, San Francisco Senfoni, Pittsburgh Senfoni, Scala Filarmoni, Santa Cecilia Ulusal Akademi Orkestrası, Münih Filarmoni, NDR Elb Filarmoni, İngiliz Kraliyet Filarmoni, Belçika Ulusal Orkestrası, Oslo Filarmoni gibi birçok orkestra eşliğinde konserler verdi. Academy of St. Martin in the Fields, Liverpool Kraliyet Filarmoni, WDR Senfoni, Antwerp Senfoni, Borusan İstanbul Filarmoni ve Çek Filarmoni orkestraları ile turneler gerçekleştirdi.

Pablo Ferrández'in 2025/26 sezonunda ilk kez konuk olacağı Philadelphia Orkestrası, ABD Ulusal Senfoni, Toronto Senfoni, Utah Senfoni, Finlandiya Radyo Senfoni ve Zubin Mehta yönetimindeki Tsinandali Festivali Senfoni Orkestrası konserlerinin yanı sıra Anne-Sophie Mutter ve Yefim Bronfman ile trio olarak Münih, Hamburg, Cenevre, Zürih, Paris ve Barselona'yı kapsayan bir turne ile Petrenko yönetimindeki Avrupa Birliği Gençlik Orkestrası ve David Afkham yönetimindeki İspanya Ulusal Senfoni eşliğinde Avrupa turneleri de yer alıyor.

Sanatçı, kendisine ömür boyu kullanmak üzere ödünç verilmiş 1689 Stradivarius yapımı "Archinto" viyolonseli çalıyor.

PROGRAM NOTLARI

GEORGES BİZET

Carmen Operasından İnterlüdler:

IV. Perde

II. Perde

III. Perde

I. Perde

Bizet'nin yazdığı tüm eserler Carmen'in gölgesinde kalmıştır. İlk kez 3 Mart 1875'te Paris Komik Operası'nda sahnelendiğinde eleştirmenler ve seyirci tarafından hiç beğenilmeyen opera, Bizet'nin üç ay sonraki ölümünü izleyen günlerde büyük başarı kazanmıştır. Ömründe hiç İspanya'ya gitmemiş olan bestecinin konusu Endülüs'ün ünlü kenti Sevil'de geçen Carmen'i; giderek hem Fransa'da opera deyince akla gelen ilk eser haline gelmiş hem de müziğiyle İspanya'yı temsil etmeye başlamıştır.

Dört perdeden oluşan Carmen operası, her perdenin kendine has atmosferi arasındaki müzikal dönüşümü sağlamak üzere interlüdleri mükemmel biçimde kullanır. Bu interlüdler dramatik örgüyü birer çerçeveye aldığı gibi önemli tema veya motifleri de belirginleştirerek gelecek sahnenin tonunu belirler.

CAMILLE SAINT-SAËNS

Viyolonsel Konçertosu No.1, La minör, Op.33

Allegro non troppo

Allegretto con moto

Tempo I, un peu moins vite – Molto allegro

Saint-Saëns'ın 1872'de başladığı Op. 33 No.1 La minör Viyolonsel Konçertosu, Paris Konservatuvar Orkestrası eşliğinde, eserin ithaf edildiği Auguste Tolbecque tarafından 19 Ocak 1873'te ilk kez seslendirilmiş ve büyük başarı kazanmıştır. Klasik formdan çok, serbest bir fantezi biçiminde yazılmış konçerto tek bölüm şeklinde düşünülmüş, sonat formunda olmasına karşın melodik yapı ön planda tutulmuştur.

4/4'lük ölçüde ve canlı bir tempoda, orkestranın kısa ve sert akorunun ardından üçlemelerle sunulan ana temayı viyolonsel geliştirdikten sonra orkestra tekrar eder. Lirik olduğu kadar virtüözite gerektiren pasajlarla ilerleyen konçertoda ikinci tema biraz daha ağır tempoda, noktürn havasında yine viyolonsel tarafından duyurulur ve yine orkestra tarafından işlenir. Çabuk tempodaki kısa geçitte, viyolonselin beş oktavlık ses açıklığını sonuna kadar araştıran üçüncü tema daha sergilenir. Müziğin hareketli bir tempoya ve Fransız stilinde bir dans formu olan menuet'ye benzer bir havaya dönüşmesiyle konçertonun orta bölmesi başlamıştır. Zarif bir dans melodisi üzerine viyolonsel orta bölmenin temasını duyurur: Böylece orkestra dansı, solist temayı sunar. Başlangıçtaki temanın duyulmasıyla birlikte üçüncü bölmeye geçilir: Müzik ilk bölmenin hızına *(Tempo I)* döner. Solist ustaca bir anlatımla, orkestraya karşı gelir gibidir. Ağır tempodaki güzel bir melodiden sonra ana temanın anımsatılmasının ardından yepyeni bir tema sunulur ve La Majör tondaki tutkulu koda ile konçerto sonlanır.

- İrkin Aktüze'nin "Müziği Okumak" adlı kitabından alınmıştır.

MAURICE RAVEL

Daphnis ve Khloé Süiti No.2

Lever du Jour

Pantomime

Danse Générale

Ravel eser için şöyle yazar: *Daphnis ve Khloé'yi bestelerken amacım büyük bir müzikal fresk yaratmaktı. Aynı zamanda tarihsel kesinliklerden çok hayallerime sadık kalarak ve 18. yüzyıl ressamlarının yansıttıkları gibi bir Yunanistan canlandırmayı düşündüm.* Ünlü yönetmen Sergei Diaghilev'e ithaf edilen balenin konusu M.S. 2. yüzyılda Midilli Adası'nda yaşamış olan şair Longos'un aynı adlı pastoral romanından alınmıştır. Eserin iki kahramanı Daphnis ve Khloé çobanlar tarafından evlat edinilmiş iki çocuktur; büyüdükçe arkadaşlıkları saf bir aşka dönüşür. İlk kez 8 Haziran 1912'de Paris'te Châtelet Tiyatrosu'nda Pierre Monteux yönetimindeki orkestra eşliğinde sahneye konulan eser büyük ilgiyle karşılanmıştır. Ravel daha sonra bir saati geçen bu müzikten orkestral parçalar dizisi olarak adlandırdığı iki süit düzenlemiştir; konser salonlarında çoğunlukla korosuz ikinci süit çalınır.

İkinci süit balenin son sahne müziğinden oluşur. Birbirine bağlı olarak yorumlanan üç bölümün ilkinde *(Lever du jour – Gün doğuşu)* pastoral bir sahne çizilir. İkinci bölümde *(Pantomime)* Khloé kırlarda dolaşan Syrinx'i, Daphnis ise kaval çalan Pan'ı canlandırarak dans eder ve birbirlerine olan sevgilerini belirtirler. Son bölümde *(Danse Générale – Genel Dans)* ise Khloé ile sevgilisi, ellerinde defne dallarıyla dans eden Baküs kızları ve genç çobanlarla çevrili olarak, mutlu ve neşeli bir dansla süiti sona erdirir.

- İrkin Aktüze'nin "Müziği Okumak" adlı kitabından alınmıştır.

MAURICE RAVEL

Vals, M.72

Ravel'in sipariş üzerine 1919'da "Koreografik şiir" olarak yazdığı Vals, maddi anlaşmazlık nedeniyle ilk kez bir konser eseri olarak 12 Ocak 1920'de Camille Chevillard yönetimindeki Lamoreux Orkestrası tarafından seslendirildi.

Ravel'in doğal olarak 3/4'lük vals temposunda yazdığı bu eser, üç bölüm halinde gelişir. İlk bölümde valsin doğuşu, belli belirsiz duyulan ses kıvılcımları ve vals ritmiyle canlandırılır. Hafif bir uğultuyla giren eser geniş bir kreşendo ile kontrbasların yardımıyla başlar; kasvetli atmosfer berraklaşırken fagotlar flütlere, viyolonsel ve baslar kemanlara yer açar. Giderek güçlenen müzik Habsburg saraylarının yumuşak havasını iki çok belirgin arp *glissando*'suyla duyurur. Vals ezgilerinin tanınmaya başladığı yerde ikinci bölüme girilir. Vals bu kez obua solosu olarak belirir. Viyana'nın dansa meraklı çiftleri dönmekte, üfleme çalgıların buruk sesleri, kemanların baygın ezgilerine karışmaktadır. Valsin ritmi ve rengi güçlenmekte, tutkulu melodiler birbirinin içine girmektedir. Son bölümde Viyana imparatorluk sarayındaki dans, Ravel'in sonradan belirttiği gibi adeta kötü kaderli fantastik bir fırtınaya dönüşür.

- İrkin Aktüze'nin "Müziği Okumak" adlı kitabından alınmıştır.

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI

I.KEMAN

Ryoko Yano

Melodi Eylül Kayış

Özgür Baskın

Tolga Kulak

Ebru Şahin

Berk Başaran

Nazlı Avcı

Sesim Bezdüz

Ayça Akünal Özalp

Yasser El Serrafi

Egemen Uysal

Mehmet Yasemin

OBUA

Mehmet Seyid Mas

Aybegüm Şekercioğlu

Ömer Barkın Balık

KLARİNET

Yağızcan Keskin

Çağdaş Engin

Fevzi Onur Ustabaş

Barış Yalçınkaya

FAGOT

Mert Kutluğ

II.KEMAN

Yağız Erarslan
Murat Erginol
Tuana Köprülü
Ayda Demirkan
Olgu Kızılay
Selinsu Düz
Yiğit Uğurlu
Ernis Asanaliev
Fahrettin Arda
Dzhamil Sharifullin

VİYOLA

Hüseyin Mehmetoğlu
Muhsine Gökçen Erdem
Irakli Japaridze
Barok Bostancı
Tuğçe Baydar
Ceren Sezer
Verda Gül
Artemis Sis Balkız Kulak

VİYOLONSEL

Nil Kocamangil
Serdar Mamaç
Hakan Hürkan Şahin
Aminbay Sapayev
Ebubekir Ferhat Güneri
Umutcan Topçu

KONTRBAS

Emre Erşahin
Ceren Akçalı
İlker Cankara
Doğan Doğangün

FLÜT

Aslıhan And Say
Mercan Aldemir
Adasu Sılay
Hafize Elif Öztürk

Selin Akın
Kerem Erşahin
Seyfi Can Dağlar

KORNO

Can Hüseyin Kiracı
Tarık Sezer Aydın
Volkan Kartal
Berkay Şen

TROMPET

Alper Çoker
Kutay Maktay
Cem Sevgi
Mammadbaghır Azimov

TROMBON

Erdem Delibaş
Yalın Akdağ
Hüseyin Çakır

TUBA

Berke Buğra Gökkaya

TİMPANİ

Emre Günay

PERKÜSYON

Kerem Öktem
Ahmet Sakkaf
Efe Erşahin
Alican Öztan
Kerem Alptekin
Tansu Karpınar
Miraç Ahmet Biçer

ÇELESTA

Kandemir Basmacıoğlu

ARP

Yonca Atar
İlayda Gülümser